

YTTRANDE

2019-02-21

Ärendenr:

NV-04125-15

Miljöprövningsdelegationen
Länstyrelsen i Skåne
skane@lansstyrelsen.se

Yttrande i Miljöprövningsdelegationens ärende nr 551-8128-2015, angående ansökan om tillstånd till miljöfarlig verksamhet för utökad verksamhet vid Beleverket, Hässleholm 87:1, Hässleholms kommun

Med anledning av att Naturvårdsverket har beretts tillfälle att yttra sig över Hässleholm Miljö ABs ansökan i enlighet med Miljöprövningsdelegationens remiss, aktilaga 28, anför Naturvårdsverket följande.

Naturvårdsverket har tagit del av Hässleholms Miljö AB:s ansökan samt kompletteringar daterade den 30 november 2015 och den 19 april 2017.

Naturvårdsverket avgränsar sitt yttrande till att endast avse frågan om förbränningsanläggningen panna RH140 utgör en samförbrännings- eller avfallsförbränningsanläggning.

1. Inställning

Naturvårdsverket anser att om tillstånd lämnas till förbränning av det i ansökan beskrivna hushållsavfallet, säck- och kärlavfall, utgör förbränningsanläggningen, panna RH140, en avfallsförbränningsanläggning i enlighet med 6 § 4 förordningen (2013:253) om förbränning av avfall (FFA).

2. Grunder och utveckling av talan

2.1. Bakgrund/bolagets ansökan

Bolaget har i första och tredje hand yrkat att tillstånd ska ges till förbränning av avfall i en samförbränningsanläggning. I andra och fjärde hand har bolaget yrkat att tillstånd ska ges till förbränning av avfall i en avfallsförbränningsanläggning.

Bolaget ansöker om tillstånd för förbränning av avfall med samma kemiska, fysikaliska och andra egenskaper som, i ansökan, listade avfallskoder. I listan

med avfallskoder anges bl.a. 20 03 01 (Blandat avfall). Som tillägg till listan anges att avfallskodkod 20 03 01 endast kommer att användas om pannan blir klassad som en avfallsförbränningsanläggning.

Bolaget anger i ansökan att en del av det avfall som bolagets ansökan omfattar är utsorterat brännbart avfall som samlas in som en separat fraktion i en egen del av avfallskärlet. Bolaget menar att detta utsorterade brännbara avfall ska klassas som avfallstyp 20 01 99, andra separat insamlade fraktioner.

Bolaget har i komplettering den 30 november 2015 uppgett att ansökan inte omfattar någon kategori som kan kallas restavfall. Vidare anges att den källsorterade brännbara fraktion som ansökan avser är en fraktion som utgör

- brännbart material, exklusive farligt avfall,
- material med producentansvar,
- matavfall och
- trädgårdsavfall.

Bolaget hänvisar till en informationsfolder, finns som bilaga till ansökan, som går ut till hushållen. I foldern förklaras brännbart avfall utgöra allt brännbart som inte kan återvinnas. Som exempel listas: blöjor, plast, papper, textil, träavfall, städsopor, kattsand, hundlatrin, sot och aska.

Bolaget menar, som Naturvårdsverket uppfattar bolagets resonemang, att detta avfall uppfyller kravet i 6 § 4 FFA på att vara källsorterat eftersom att det läggs i en egen del av avfallskärlet.

2.2. Begreppet avfallsförbränningsanläggning

Enligt 6 § 4 FFA avses med avfallsförbränningsanläggning bl.a. en förbränningsanläggning ”där det förbränns annat hushållsavfall än avfall som enligt bilaga 4 till avfallsförordningen omfattas av någon av avfallstyperna i underkapitel 20 01 och är källsorterat, eller omfattas av någon av avfallstyperna i underkapitel 20 02”. Det är därför avgörande för klassificeringen av en panna huruvida avfall med avfallskod 20 03 01 kommer förbrännas i den aktuella pannan.

I industriutsläppsdirektivet¹ används begreppet blandat kommunalt avfall för det avfall som beskrivs i 6 § 4 FFA, i enlighet med definitionen av blandat kommunalt avfall i art. 3.39 industriutsläppsdirektivet.

Det kan noteras att definitionen av avfallsförbränningsanläggning i FFA är vidgad jämfört med vad som tidigare gällde under avfallsförbränningsförordningen (2002:1060) till att bl.a. omfatta de anläggningar där det förbränns sådant blandat kommunalt avfall.

2.3. Klassificering av avfall

6 § 4 FFA hänvisar till bilaga 4 till avfallsförordningen. I bilaga 4 till avfallsförordningen (2011:927) finns en förteckning över avfallstyper, angivna

¹ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp.

med en sexsiffrig avfallskod. I 13 a § avfallsförordningen (tidigare i inledning till bilaga 4) anges hur man ska gå till väga för att identifiera en viss typ av avfall. Den föreskrivna metodiken beskrivs närmare i EU kommissionens vägledning för avfallsklassificering.² Av vägledningen framgår följande (se bilaga 1, sid. 26).

För att identifiera en viss typ av avfall går man till väga på följande sätt.

1. Först identifierar man den källa som gett upphov till avfallet (kapitel med tvåsiffrig kod) och jämför med kapitel 01-12 och 17-20, därefter går man vidare till underkapitlen (fysiffrig kod). I aktuellt underkapitel kontrollerar man om en avfallstyp (sexsiffrig kod) är en passande beskrivningen av avfallet – dock inte någon avfallstyp där den sexsiffriga koden slutar på 99.
2. Om man inte finner någon passande avfallstyp i kapitlen under 1, undersöker man om avfallet kan identifieras i kapitel 13, 14 eller 15. Om ingen av dessa avfallstyper är passande, undersöker man om avfallet kan identifieras i kapitel 16. I dessa kapitel får en avfallskod som slutar på 99 användas men det ska vara en sista utväg och bör undvikas i möjligaste mån.
3. Om man efter att ha undersökt enligt 1 och 2 inte har funnit någon passande avfallstyp, ska man identifiera avfallet som den avfallstyp där den sexsiffriga koden slutar på 99 i det underkapitel som i undersökningen enligt 1 passar bäst.

För att omfattas av avfallskod i kapitel 20 och underrubrik 01 måste avfallet uppfylla följande kriterier:

- måste härröra från hushåll eller vara hushållsliknande avfall från handel, industri eller institutioner
- måste samlas in separat
- får inte utgöra förpackningsavfall

2.4. Naturvårdsverkets bedömning

Det kan inledningsvis konstateras att brännbart avfall, i enlighet med definitionen i 3 § avfallsförordningen, utgörs av allt avfall som brinner utan energitillskott efter det att förbränningsprocessen har startat. Brännbart avfall utgör således inte någon sådan avfallsfraktion som kan samlas in separat och därmed omfattas av underkapitel 20 01 i bilaga 4 till avfallsförordningen.

Naturvårdsverket konstaterar att det brännbara avfall som samlas in från hushåll, som bolaget beskriver i ansökan, är sådant avfall som normalt sett brukar kallas för säck- och kärlavfall, även kallat restavfall. Naturvårdsverket instämmer i bolagets bedömning att kapitel 20 är rätt kapitel i bilaga 4 till avfallsförordningen.

Naturvårdsverket noterar att vissa avfallstyper som anges i den folder bolaget tillhandahåller för hushåll möjligen kan tilldelas avfallskoder från kapitel 20 och underrubrik 01 om dessa fraktioner var för sig samlas in separat, till exempel 20

² Europeiska Kommissionen tillkännagivande 2018/C 124/01 om teknisk vägledning om klassificering av avfall

01 11 för textilvaror, 20 01 39 för plaster eller 20 01 41 för avfall från sotning av skorstenar. I de fall ovanstående exempel på fraktioner blandas är det dock inte fråga om separat insamlade fraktioner. Eftersom de olika fraktionerna i detta fall är blandade innebär det att kapitel 20 och underrubrik 01 inte är rätt avsnitt i bilaga 4 till avfallsförordningen.

Naturvårdsverket konstaterar istället att det är tydligt att sådant s.k. säck- och kärlavfall, som redogörs för i ansökan passar in under underkapitel 20 03, dvs. annat hushållsavfall än det som anges i 20 01 och 20 02 (trädgårds- och parkavfall). Vidare konstaterar Naturvårdsverket att det är tydligt att avfallet utgörs av avfallstypen blandat hushållsavfall, 20 03 01.

Det kan därutöver noteras att eftersom det är tydligt att det aktuella avfallet utgörs av blandat hushållsavfall blir det inte aktuellt att gå vidare i bedömningen och bedöma avfallet mot avfallstyper med en 99-kod, såsom avfallstypen andra separat insamlade fraktioner, 20 01 99.

Eftersom en del av det avfall som bolaget enligt ansökan avser att förbränna i panna RH140 utgörs av blandat hushållsavfall, 20 03 01, bedömer Naturvårdsverket att pannan utgör en avfallsförbränningsanläggning enligt 6 § 4 FFA.

Beslut om detta yttrande har fattats av enhetschef Karin Dunér.

Vid den slutliga handläggningen av ärendet har i övrigt deltagit miljöjurist Linda Sjöo samt teknisk handläggare Elin Sieurin, den sistnämnde föredragande.

För Naturvårdsverket

Karin Dunér

Elin Sieurin

Detta beslut har fattats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.